

frem kan sige, at den giver sig af med Hundeschæferi; jeg har seet, at denne Familie har havt indtil en halv Snees Hunde, men at det skulde være nyttigt, kan jeg virkelig ikke indrømme. Jeg har ogsaa seet, at det paa sine Steder — jeg tør kun tale om den Egn, hvor jeg er kjendt — er blevet til en Mødesag, at ethvert Fruentimmer, som skal spadserere hen til Naboen eller udenfor Byen, skal have en eller to Hunde med sig, og at dette er til overordentlig Gene, vil Enhver indrømme; thi skal hun ad en Gangsti, sirelse Hundene tilhøre og tilvenstre efter Creaturer og Lam og jage dem løse. Jeg skal ikke tale om, at man ofte har det ubehagelige Syn at see en Slagter komme kjørende hen ad Landeveien med fem, sex store Bulbidere ved Siden af sin Vogn, men jeg skal kun henstille, om det ikke er til største Skræmsel for de Veisfærende at møde en saadan Flok. Jeg har engang mødt fire saadanne vældige Krabater, af Størrelse omtrent som nyfødte Kalve, og disse Slagtere kjøre flere Mil omkring i Landet. Naar saadanne fire Gutter komme henad Landeveien og tage sig Motion tilhøre og tilvenstre over Markerne, beder jeg de ærede Herrer betænke, om de, der høre op til Veien, ere tjente med, at saadanne veisfærende Hunde løbe ind over deres Marker og efter deres Creaturer. Derfor seer jeg et virkeligt Gode i denne Lov, idet jeg holder mig overbevist om, at endeel af denne Luxus vil falde bort, naar den kommer ud og bliver overholdt; men hvis man alligevel vil drive den Slags Luxus, saa lad de Vedkommende betale derfor. Jeg skulde ønske, at der i alle Retninger, i hvilke der drives Luxus, blev paalagt en Skat paa Gjenstandene for samme. Jeg skal til enhver Tid give min Stemme dertil, og for at være consequent, skal jeg begynde med at stemme for, hvad der her foreligger. — Endnu skal jeg bemærke, at Slutningen af § 1, saaledes som den er vedtagen i Landstinget, er mig noget vidtløftig. Jeg kunde nok ønske Lovforslaget lidt omredigeret, og jeg skal da især tage til Indtægt, hvad der blev udtalt af den ærede første Taler idag (Gad), og hvori jeg giver ham Ret, nemlig at naar man vil holde flere Hunde, skulde Skatten forhøies forholdsviis mere, thi derved vilde man komme

til at ramme dem, for hvis Vedkommende man fortrinsviis maa sige, at Hundehold er en Luxus. Enhver Bestræbelse, som gaaer i den Retning, skal jeg understøtte. Naar man absolut vil have Nr. 1 fritaget for Beskatning, fordi det, som man siger, er uheldigt og ubilligt, at en Lækehund, der slipper løs engang, skal beskattes, skal jeg bemærke, at det ganske vist ikke altid er saa let at holde en Hund lænket, og til Støtte for de ærede Medlemmers Mening skal jeg ogsaa anføre, at man ofte i strengt Veirlig maa slaae Hundene løs en Dag eller to, fordi man ikke nænner at lade den staae bunden i et saadant Veir. Forsaaibit kunde jeg altsaa billige denne Mening; men paa den anden Side maa man lægge Mærke til den Ulempe, der vil opstaae af en saadan Bestemmelse, thi naar man giver Nr. 1 fri, ville Mange holde en saadan Hund til Luxus, for at den kan følge dem fra By til By, og man vil ikke ramme denne Luxus. Hvad enten jeg derfor med Villie slaaer min Hund løs, eller den selv river sig løs, vil jeg hellere udsætte mig for at betale 1 Rd., hvilken Afgift jeg ikke anseer for at have saa stort at bethyde, end jeg vil finde mig i, at saadanne Hunde, som jeg har nævnt, muligens ikke blive rammede. Saaledes opfatter jeg Sagen, og jeg maa meget indstændig tilraade, at man lader Loven gaae videre, og at de ærede Medlemmer, som have Noget imod den, søge at faae den ændret, især i den Retning, som den ærede første Taler antydede, thi jeg vilde da ansee den for at være mere heldig; men i alt Fald vil jeg indstændig fraraade at forlæste den; thi den har saamange gode Sider, at disse, hvor humanistisk man end kan fremstille Sagen, dog langt opveie de flette.

Madsen: Det forekommer mig, at den Forandring, som dette Lovforslag er undergaaet i det andet Thing, er en fuldstændig Principforandring. Saaledes som Udskottet oprindelig blev forelagt, heed det: „Udkast til Lov om Forholdsregler imod løsgaaende Hunde i Kjøbstæberne og paa Landet,“ medens det nu hedder „Forslag til Lov om Indførelse af en Afgift paa løsgaaende Hunde“ o. s. v. Jeg vilde imidlertid ønske, at Lovens Formaal maatte